76de Jaarg. — N. 1

Zaterdag 4 Januari 1930.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel ..... fr. 0.0
Tusschen Allerlei- in die nieuws ..... fr. 0.0
Vonnissen en doodsbe ..... fr. 0.0
Kleine Aankondigen :
van 1 tot 4 regels ..... fr. 0.50
Elke regel meer ..... fr. 0.50
Voor meer dan éénschaling, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en dedeelen moeten ons toekomen Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

DE HUISHUURWET

Wazenders dienen te weten.

Kamer en Senaat hebben nieuw huishuurwet gestemd. Ziet hier den inhoud dezer gewijzigde

De verlenging voor huur toegestaan aan al de huizen van ste 1200 fr. per jaar waren in de Brusselsche omgeving van meer dan 100.000 zielen van 900 fr. in de gemeenten van 0.000 zielen.

Dezelfde verlenging is toegestaan voor kwartieren van ste 800 fr. per jaar waren in Brusselsche omgeving en in meer dan 100.000 inwoners van 600 fr. in de gemeenten van 0.000 inwoners.

De verlenging is toegestaan de huur der huizen of gedeelten in bovenvermelde gemeenten was dan :

Huizen : 600 fr. in de omgeving en de gemeenten van 0.000 zielen en 450 fr. in die van 00.000 zielen.

Gedeelten van huizen in Brusselsche omgeving en van meer dan 100.000 zielen die van 50.000 à 100.000 zielen.

Artikel 2 is ongewijzigd en zoowel in Senaat als in Kamer met den tekst van de regering.

Wij meenen aan onze al de gemeenten van minder zielen een dienst te bewijzen dit eens te herhalen.

« 1. In de andere gemeenten de Koning, tot 1 April 1930, voor één of meer gemeenten genomen besluit, op advies van de der provincie, van den voorzitter rechtbank van eersten aanleg van vrederechter, beslissen dat eerste verlenging van één jaar toedt aan de huurders of onderhuurders 31 December 1929 de hiernaalte goederen of gedeelten waren bewonden :

1e Vaste goederen waarvan jarlijksche huurprijs op 1 Augustus 1914 bedroeg :

240 tot ten hoogste 4 gemeenten met 25.000 tot 50.000

» 225 tot ten hoogste de gemeenten met 15.000 tot ers :

» 150 tot ten hoogste de gemeenten met 5000 tot ers :

» 75 tot ten hoogste 1 gemeenten met minder dan 500 :

2e Gedeelten van vast waarvan de jaarlijksche huur Augustus 1914 bedroeg :

» 160 tot ten hoogste de gemeenten met 25.000 tot ers :

» 150 tot ten hoogste de gemeenten met 15.000 tot ers :

» 120 tot ten hoogste de gemeenten met 5000 tot ers :

» 75 tot ten hoogste 1 gemeenten met minder dan 500

2. Was de jaarlijksche van de vaste goederen of gedeelte goederen op 1 Augustus 19 het bij de vorige paragraaf bepaald, dan kan de Koning, na verlenging van één jaar, door een genomen voor 31 December nieuwe verlenging van één jaar.

Voor de vaste goederen van vaste goederen bij artikel 2, zal elke uitzetting op grond van artikel 3 6 toegestane verlenging tot huurgeld worden.

Wij roepen nog de aandacht lezers huurders van vaste goederen of gedeelten van vaste goederen in op artikel 4, 5 en 6. Uit hunne samenvoeging blijkt dat :

De bewoner, die voor den vrederechter verklaart geen gebruik te willen maken van de boventallige verlenging, het recht heeft het huis of het kwartier te blijven bewonen tot op den verjaringsdatum zijner huurneming, zonder verhooging van huur.

Voor hen, die van verlenging van huur gebruik maken, luidt art. 4 dat de verhuurder van 1 Februari 1930 af, en gedurende den bij deze wet voorzienen verlengingstermijn, een verhooging met 600 t.h. mag eischen, berekend op den voet van den op 1 Augustus 1914 bepaalden huurprijs en zonder rekening te houden met de belastingen en andere bijkomende lasten, die bij de huurovereenkomst den huurder zijn opgelegd.

Aan hen, die van huurverlenging afzien, mag tot den dag der verjaring van hunne huurneming die verhooging slechts 225 p.h. bedragen.

Verondersteld dat zij het huis of het kwartier hebben gehuurd in Juli 1924 : dan mogen zij het aan den zelfden prijs als in 1929 blijven bewonen tot in Juli 1930 — maar dan kunnen zij hen afstappen.

Indien de bewoner, daartegen, geen verklaring voor den vrederechter aflegt, dude boventallige huurverlenging aanvaardt, dan gaat die verlenging in, op den datum van 1930, die overeenstemt met den datum zijner in huurneming.

Doch van af 1 Februari a.s. en tot het einde der boventallige huurverlenging moet hij eene huur betalen vertegenwoordigend de huur van 1914 vermeerderd door 7.

Het Huwelijksbootje.

't Is een aardig ding dat bootje.

Wil men een uitstapje te water wagen, dan is men voorzichtig genoeg eerst te onderzoeken of het niet te licht is en gemakkelijk omkantelt, of men goede roeispanen heeft om tegen den stroom op te varen.

Met het huwelijksbootje gaat het gewoonlijk heel anders. Men springt er maar in, zonder ergens naar om te zien. Was men er dan nog maar met een nat pak van af, dan ware het nog zoo erg niet, maar in dit bootje heet het pompen of verdrinken !.... Is men er eens in, dan moet men varen of men wil of niet, want men kan er niet meer uit.

Het is bij gebrek aan lichte voorzorg of voorbereiding toe te schrijven, dat zooveel huwelijksbootjes lek zijn ; dat wil zeggen : dat er zooveel huisgezinnen bestaan ; die ongelukkig zijn, waar noch vrede, noch geluk, noch eendracht heerschen.

Zulke huisgezinnen, waar man en vrouw zich niet verstaan, zijn waarlijk te beklagen ; het is een groot, en onherstelbaar ongeluk voor iedereen, zowel voor rijken als voor armen... Voor de arbeidende klasse is evenwel dit ongeluk nog grooter ; dewijl de man buiten zijn werk, in den schoot des huisgezins, zijne voornaamste uitspanning, zijn rust en zijn genoegen moet vinden. Gelukkige huisgezinnen, waar dit alles te vinden is..

In het algemeen wordt 't meisje der volksklasse, de toekomstige huismoeder, in huis of school weinig of niet voorbereid tot de verhevene rol, welke zij later in de maatschappij te vervullen heeft.

Worden de meesten niet opgeleid buiten alle kennis van huishouden ? wordt er door velen wel aan gedacht ze spaarzaam, ordelijk, werkzaam, oprecht, zedig en deugdzaam te maken ?

Helaas, neen ! en waarom niet ?

't Is omdat de vrouw verkeerd opgevoed is en dat zij de hoedanigheden niet bezit, welke hoogst noodzakelijk zijn, om het huiselijk leven aantrekkelijk en aangenaam te maken. Van daar dat er thans zoovele ongelukkige huishoudens bestaan. Dat iedereen maar eens rond zie, en hij zal vele gezinnen vinden, waar slordige vrouwen zijn.

Wat gebeurt er ? De man krijgt afkeer van zijn huishouden, het walgt hem, en hij zoekt andere plaatsen waar het zindelijk is ; waar hij langzamerhand aan den drank geraakt.

De man is bedrogen aangeland , voor het huwelijk was zijne uitverkorene flink in orde, en thans, men zou ze niet meer kennen. « Haar fortuin is toch gemaakt ! » zeggen kortzichtige buurvrouwen. Neen het is enkel aan verkeerde opvoeding toe te schrijven.

In een ander huis is de vrouw lui. Wanneer de man na een vermoeiden arbeid thuis komt, is hij dikwijls verplicht, nog zelve voor zijn eigen eten te zorgen. Dit steekt hem tegen en ten laatste gaat hij drinken ; het huiselijk geluk, dat hij gedroomd had, bestaat voor hem niet, en daarom zoekt hij buiten huis, en tevredenheid en genoegen.

Niet minder ongelukkig zijn de aanschouwens waar snoepachtige of pronkzieke vrouwen zijn. Alles, wat de man met hard werken gewonnen heeft, om in de benoodigheden van het huishouden te voorzien, 's niet voldoende om de grillen der echtgenoote te voldoen. Er heerscht gebrek in huis, de man verliest den moed ; in zijn huishouden vindt hij het geluk niet waarnaar hij haakte, en hij gaat zijn verdriet en zijne teleurstelling in den drank trachten te vergeten.

Veel zou er nog bij te voegen zijn ; begrijpen wij enkel, dat het ongeluk van vele huishoudens te wijten is aan de verkeerde opvoeding der dochters, en ook wel aan de overijling der mannen om in 't bootje te stappen.

Is men eenmaal zoover, dat moet men varen, de kapitein wil niet werken, of hij drinkt te veel borrels en kan het roer niet recht houden, of wel hij gedraagt zich slecht, men werpt hem overal over boord , hij zit zonder werk, er komen dan lekken in het bootje, schulden komen als water binnen en het pompen van de vrouw helpt niet meer.

Ook gebeurt het wel dat de vrouw kapitein wil zijn en aan het roer zit. De kapitein heeft niets te zeggen, en als hij iets zegt, dan is het : mond toe !...

Wat nu begonnen, om niet te vergaan ?

Ten eerste, eene goede verdeeling van zorgen, lasten en arbeid ; eene geregelde verdeeling is de grondslag van den huiselijken vrede ; de vrouw de huishouding, de man de kostwinning.

Ten tweede, dikwijls den blinde spelen. Een blinde ziet de gebreken van een ander niet, en daarom is hij meestal zachtmoedig zoo ook moet de man de gebreken zijner echtgenoote over het hoofd zien, en vooral toonen dat hij de verstandigste is. Mocht de vrouw de hare hebben — en wie heeft er geene ? bedenkt dan, dan zij uwe wederhelft is en « niemand, zegt de apostel, haat zijn eigen vleesch ».

Ten derde, raden wij de vrouw de bescheidenheid aan. Gelijk de man soms de blinde, zoo moet de vrouw zeer dikwijls de stomme spelen, en denken : men vangt meer vliegen met 1 druppel honig dan met een ton azijn !

Daarom, goed uit de oogen gekeken alvorens in het bootje te stappen. Eenmaal erin, dan is het noodig dat men van weerszijden de noodige deugden bezit om elkanders fouten en kruisen van 't leven gelaten te verdragen.

BUITENLAND

AMERIKA.

Een insect dat 17 jaar slaapt. — De Staats commissie van Landbouwzaken te New-York vestigt de aandacht op het volgende :

De sprinkhaan die om de 17 jaar verschijnt, kan in 1930 weer verwacht worden. Dit merkwaardige dier slaapt opgeveer 17 jaar lang als larve in den grond om voor enkele uren in den namiddag als insect de zelfgekozen gevangenis te verlaten om eieren te leggen. Hiervoor zoekt zij bladeren en bladerknoppen uit jonge boompjes. Na 6 of 8 weken ontwikkelen zich uit deze eitjes weer larven die op den grond vallen, zich in schijne richting daar in boren om daar 16 of 17 jaar te slapen. In den strijd tegen dit schadelijk dier heeft de mensch een onschatbare hulp in de kippen en zwijnen, die zoowel insecten als larven bij duizenden verslinden.

Het geheim van den ouden viooimaker. — Deze week is te Paglenham, in Essex, de 78 jarige Thomas Atkinson overleden. Hij was er brievengaarder en hield in het postkantoortje een room en uiswinkel. Maar in zijn vrijen tijd maakte hij violen en, volgens de Daily Herald gebeuft men dat zijn instrumenten de mooiste van Europa waren. De prachtige toon van zijn viooien werd toegeschreven aan het vernis dat hij gebruikte. Het leytte dat hij het geheim van het vernis der oude viooimakers ontdekt had. Hij heeft het nu met zich in het graf meegenomen. Toen hij op zijn sterfbed lag, heeft Atkinson nog moeite gedaan om het recept van de bereiding aan zijn zoon mee te deelen, maar de inspanning was te groot voor hem.

Vroeger woonde Atkinson te Tottenham, maar hij was naar Paglesham verhuisd, omdat de lucht daar, naar hij dacht, beter was voor het drogen van zijn instrumenten.

FRANKRIJK.

Drie werklieden levend begraven door eene grondafschuiving. — SLECHTS EEN GERED NA TWEE UREN OPSLUITING.

Te Boissy Saint Leger, is een vreselijk ongeluk gebeurd. Een dertiental werklieden zijn er aan den arbeid, om het bed van Clary droog te leggen, voor rekening eener firma van Reims. Reeds hadden de werklieden een lange gracht gegraven van drie meter diepte. Rond 10.45 u. wanneer zij er een aan het werk was, sprong een waterleiding, waardoor de gracht weldra overstroomd werd. Op hetzelfde oogenblik greep een instorting plaats. Drie werklieden konnen niet meer uit de voeten geraken en werden bedolven.

Seffens werden de gendarmen van Petit-Roy verwittigd, die hetzelfde doen op de pompiers der gemeenten en op deze van Sucy-en-Brie. Na twee uren krachtinspanning gelukte men erin een der ongelukkigen, een Pool, Verde genaamd, te ontzetten. Hij werd in zorgwekkenden toestand naar het ga-thuis overgebracht. Zijne twee werkgezellen, evenmens Polen, waren dieper door de instorting begraven. Rond 17 uren werd het lijk van Jack Verde, broeder van den gerredde, opgehaald. Op dat oogenblik deed zich een nieuwe instorting voor en het lijk verdween opnieuw. De ongelukkige moest zaterdag a.n., in het huwelijk treden. De reddingswerken worden voortgezet.

— **Nieuwe goudstukken.** — De plannen tot den aanmaak van goudstukken van 20, 50, 100 en 200 fr. waarvan eenigen tijd geleden sprake was, zijn thans opgegeven. Blijkbaar heeft de beurskrisis in Amerika veel invloed op deze beslisning uitgeoefend. Echter zal wel doorgegaan worden met het aanmaken van zilverstukken van 20 en vooral van 10 frank.

De vooraad van de nieuwe geldstukken bedraagt op het oogenblik reeds 20 millioen frank en de uitgifte kan dan ook tegen begin 1930 tegemoet gezien worden. Iet in omloop brengen van de nieuwe zilverstukken zal voor den Staat een groote bezuiniging opleveren.

De huidige in omloop zijnde billetten van 10 en 20 frank hebben vooral dit nadeel, dat zij spoedig versleten en vuil zijn, zoodat voortdurend nieuwe bankbilletten in omloop moeten gebracht worden. Dit brengt veel onkosten mee, welke bij de invoering van de nieuwe geldstukken zullen vermeden worden.

Na de uitgifte van het zilvergeld zal ook de door de verschillende kamers van koophandel geuite wenschen tot vervanging van de huidige in omloop zijnde brons-aluminium pasmunt onder het oog worden gezien.

GRIEKENLAND.

Mevrouw Zaimis. — DE ROMAN DER PRESIDENTE. — Hij die van haar President is een Griekische republiek, de heer Zaimis was over eenige jaren door blindheid getroffen en was naar Weenen gekomen om zich te laten opereeren.

In die kliniek bevond zich eene bekoorlijke Weenerin, dochter van professor Kennerth ; verpleegster gedurende den oorlog, was zij voortgegaan met haar werk in de kliniek.

Zij was het die den heer Zaimis verpleegde en die, toen zijn oogen genezen waren, wel de gunst verdiende hem het blinddoek af te doen.

En toen, ja toen had de heer Zaimis niet alleen het onuitsprekelijk geluk het zicht te hebben herkregen, maar de eerste maal dit zicht te mogen gebruiken om te staren naar het bekoorlijk meisje dat hem zoo lang en zoo vol toewijding had verpleegd.

Juffrouw Kennerth blijft hem verpleegen tot wanneer hij de kliniek verliet : om scheiding te voorkomen bood hij haar het ambt van secretaresse aan — herhaaldelijk is hij minister voorzitter geweest en daar hij ongehuwd was, velen wat wel beklonken zal geweest zijn in zijn geest, toen zijne genezen oogen voor 't eerst haar zagen.

Zij werd zijne vrouw, het licht zijner zieende oogen. En nu zegt de President der Griekische Republiek dat hij gaarne meê drie maanden blindheid dan tot betaald heeft om voor de rest zijns levens zijn geluk te zien.

HONGARIE.

De bedelende barones. — De politie te Budapest heeft dezer dagen een bedelares opgepakt, die een geboren barones bleek te zijn, die twintig jaar geleden tot de gevierde schoonheden van de uitgaande wereld behoorde. Het meisje was tegen den zin van haar ouders getrouwd met een ritmeester der huzaren en daarop door haar vader verstooten.

Na een paar jaar werd haar huwelijk door echtscheiding ontbonden en beefde de vrouw verder van de uitkeringen van haar gewezen man. Toen die stierf bleef zij zonder middelen van bestaan achter.

Haar ouders waren inmiddels gestorven en haar vader had zijn beede aanzienlijke vermogen voor huldelige doeleinden nagelaten. Een tijdlang heeft een begunstigde liefdadigheidsvereenigingen de barones gesteund, doch deze onderstand was een paar jaar geleden ingetrokken, waarop de vrouw verder met bedelen getracht had haar levensonderhoud op te halen.

SPANJE.

Gewezen Spaansch Kamerlid priester gewijd. — ZIJN VROUW IN HET KLOOSTER GETREDEN. — Graaf de Aldama, gewezen Spaansch volksvertegenwoordiger, werd te Grenada priester gewijd door den Cardinaal-Aartsbisschop. Donderdag van verleden week heeft de nieuwe priester zijn Eerste Mis opgedragen te Sevilla, in het klooster der Salesianen. Hij was aan het altaar bijgestaan door zijn drie zonen, behoorend tot de orde der Jezuieten. Daarna heeft hij in hetzelfde klooster den sluier opgelegd aan zijn vrouw, gravin de Aldama.,

ITALIE.

Verdelging van sprinkhanen. — In Apulie heeft men buitengewoon groot succes gehad met het bestrijden der sprinkhanenplaag. In sommige districten waren dezen zomer zwermen sprinkhanen neergestreken zooals men die nog nooit te voren gezien had. Seffens begon men met het nemen van ernstige maatregelen.

De zwermen sprinkhanen besloegen een oppervlakte van 3800 hectaren. Men gebruikte 30.000 pond arsenicum, om het ongedierte te bestrijden. Maar 't resultaat was ook schitterend. Dit blijkt wel hieruit : dat de gedoode sprinkhanen een totaal gewicht van 10800 ton hadden. De kosten der verdelging bedroegen 400.000 Lire, maar daar staat tegenover dat er voor een waarde van millioenen gered werd.

LIZINGWEKKENDE TOONEELEN. — VERHAAL DER OVERLEVENDEN VAN EEN SCHEEPSRAMP. — De bemanning en de passagiers van de « Norwich-City », een Engelsche paketboet die onlangs schipbreuk geleden heeft in den Stillen Oceaan, zijn naar Sydnie, Australie overgebracht. Het verhaal der overleveren van eene ramp kan onwaren tegen de stoutmoedigste en ijselijkste verhalen van Mayne Reid.

De « Norwich City » beukte tijdens een tooneest te pletter tegen de klippen, en ongeveer twee honderd meters afstand van een onbewoond eiland van de Gardner Archipel. Onder de hevige golfslagen werd de paketboet weldra vernield en de manschappen moesten in allerhaast met reddingsbooten het wrakstuk verlaten.

Ten koste van bovenmenschelijke krachtinspanningen, gelukten de overleevenden erin het Heim korrelbeiland te bereiken, doch daar kregen zij lizingwekkende tooneelen te zien ; eerst hig kreet-eedelte was letterlijk bedekt met reusachtige krabben, wier stekers meer dan twintig centimeters lang waren ; tusschen deze monsters liepen overgroote ratten.

De schipbreukelingen poogden seffens een barikade op te timmeren om te weerstaan aan de aanvallen van hunne gevaarlijke eilandbewoners waarvan het getal en bijna een millioen maal geschat werden. Later gelukten de schipbreukelingen erin eene tent te bouwen met de stukken van hunne zeilen. Vier lange dagen brachten zij er door, ten prooi aan eene aangroeiende vrees.

De matrozen trokken de wacht op en poogden de walgende kruipdieren zoo veel mogelijk af te weren.

Vooral met de ratten hadden zij verwoede gevechten te leveren. Met hebben massas kwamen ze af maar de tent en hoe meer ratten er gedood werden, hoe meer nieuwe er verschenen. Gansch den duur van hun kleine verblijf op dit eiland hadden zij alzoo te kampen. Eindelijk den avond van den vijfden dag, kreegen zij een schip in 't zicht, dat de schipbreukelingen naar Sydney overbracht.

MENGELWERK van « POOR ».

HET

VOLK VAN EN MIST

DOOR

H. RIDER HAGGARD

Otter duikelde onder naar de noordelijke zijde den poel had daar bemerkt dat de oever van de rotskant een verhoogde bereikte vrij dien kant omhoog de, tegen hij een rotsstuk bleef daarin de schaduw, zoodat van bovenaf niemand kon worden gemerkt.

Hij haalde diep aem bemerkte zijne groote vreugde, hij nergens had dat hij zoo gelukkig ontkomen had hieraan te danken dat de afgrond, de zwaarste de twee, de water gekomen was voor hem lag gebroken had.

— Ha, grinnikte dwerg, mijde geest waakt over hier kan ik zitten zonder dat mij ziet maar heb ik nog altijd gekenen met monster van een dil — eerlijk greep hij het door vervaardigden en ontrolde eer te van de dijn middel gerolde kruij zag toen omhoog ; op zoo wat vaam van hij verderd, in het midden van poel, was het lijk van afgeraar nog zaar durende vijftig jaar hoogepriester was geweest en hij was seffens op de hoogte zijner taak.

— Dat is een wonder, inderdaad, riep hij uit, want nooit is het in de geschiedenis van ons volk voorgevallen dat eene witte dagerraad in een rooden overgaat. En toch, o volk, is hier rechtvaardig straf toegekend, want dat is de beteekens van het verschijnsel : de ware afgoden, Aca en Jai, toonen hunne bevredigingomdat de indringers, die hunne plaats hadden ingenomen, ter dood gebracht zijn.Daarom is de vloek over het land weggenomen en keert het zonlicht ten zegen over ons terug.

Na deze woorden werd er nog geschreeuwd in dezen of genen zin, doch tot daden kwam het niet, want Nam's uitleggingen waren nog al aanneemlijk en het volk wist nu niet meer wat er van te denken; alleen de offeraars en zij die plaats konden vinden, waartusschen Olfan, schaarden zich rond den poel om te zien wat er in zijne diepten ging gebeuren.

. . . . . .

Ondertuschen had Otter datgene gezien, wat hem in 't geheel niet meer deed denken aan de kreten van daarboven. Zijne oogen werden aan de duisternis meer gewoon en zoo ontwaarde hij ten slotte in den rotswand, eene ronde opening.circa acht voet in doorsnede. De onderkant van het hol was zoo wat zes duim boven het watervlak en uit die spelonk kwam een waterstroom gevloed. En nu, in dien stroom, kwam uit het monsterachtige kruipdier,het voorwerp der vereening van het Volk van den Mist.

Een wijl kon de dwerg de reusachtige afmetingen van het monster opnemen, doch toen dook het naar onder om in het midden van den poel terug te verschijnen naast het lijk van den offeraar, hetwelk begon te zinken. Zijn afschuwelijke muil opende zich op verwaarlijke wijze en het lijk in het midden snappende,verdween het dier. Otter verloor het hol niet uit het oog en niet vruchteloos, want hij had geen tien getelt, of het monster verscheen opnieuw en verdween met zijne prooi in de spelonk.

Waarlijk, de vrees overmande Otter,want de krokodil van nabij gezien, overtrof in vreeselijkheid al wat de verbeelding er van kon maken. De plaats dus nog eens in oogenschouw nemende, want hij begon van de bittere koude des waters te lijden, zocht hij naar eenigen mogelijken uitweg, want de lust tot vechten was erg verkoeld.

Doch hij vond hoegenaamd niets , de dertig voet hoge wanden liepen schuins omhoog en gaven aan den poel den vorm van een trechter, met smallen kant omhoog. Waar de uitloop van het water was kon hij niet gissen en zoo een goed zwemmer was hij niet, dat hij zich dorst te wagen in den ziedenden kolk om hem te zoeken.

Een ding zag hij : boven den ingang van het hol der krokodil en zoo wat 20 voet boven het watervlak, waren op zes voet van elkaar twee gaten in den rotswand geboord ieder groot circa twaalf duim vierkant. Doch zoo hoog kon hij niet reiken om zelfs indien hij er komen kon, waren de openingen te smal om er door te kruipen.

Nog werd de kou nijpender en Otter gevoelde dat, indien hij daar bleef, het ijskoude water hem zou verlammen. Hij vond dus dat er geen andere uitweg was dan het hol van den waterreus zelf en daar zwom de dwerg dus heen, alhoewel met een klopperd en bevangst hart.

XI.

Hoe Otter den waterreus verloog.

Zorgvuldig in de schaduw der rotsen blijvende en het mes met twee punten in de vuist geknld houdende, zwom Otter naar de schuilplaats van zijnen vijand. Toen hij die benaderde werd hij gewaar, door de kracht in het oppervwater, dat de ware waterstroom van beneden in den poel kwam, terwijl het hol der krokodil een uitweg was, langswaar in tijden van vloed het water der rivier kon ontsnappen.

Otter naderde de monding zonder veel moeite en zich zelven met de handen omhoog heffend, sloop hij snel binnen, want hij hield er niet aan, gezien te worden van de menschen daar boven. Nu hij werd niet gezien, want zijn roode muts en geitenhaaren mantel kwamen in kleur bijna overeen met het donkere water.

Hij was nu in het hol en bevond zich kruipend op een bed van zand of van door de stroming gemalen rotsgrond. Het was er natuurlijk niet helder, maar de weerkaatsing van het licht op het watervlak van den poel, bracht toch een weinig klaarte en daarenboven had Otter zooals men weet, de gave van te zien tot in de dikste duisternis. Hij bemerkte dan ook dat de spelonk noch hoog, noch breed was, uitgehold in den rotsblok door de kracht des waters, zoo effen alsof het door menschenhanden was gedaan.

Op den bodem van deze pijp liep een stroom water geen zes duim diep, en aan de bende zichtbaar [illegible] grond van tien voet breed [illegible] ver de spelonk zich uitstrekte konden [illegible] zien, en evenmin ontwaarde hij iets van den afschuwelijken bewoner van dit hol, ofschoon de sporen van zijn verblijf talrijk waren, want op den bodem waren de groote indrukken zijner pooten zichtbaar, en een afschuwelijke stank heerschte in de spelonk.

— Waar is dat monster nu heen ? dacht Otter ; het moet nabij zijn en toch zie ik het niet. misschien is het diepere in — en hij kroop stil eenige stappen verder.

Nu ontwaarde hij wat hem tot nu toe ontsnapt was, namelijk dat op een achtiel ellen van de monding een vierkante blok zich verhief, tot op circa zes voet van de zoldering en langs achter met eene helling opende naar het stroombed.

Denkelijk had deze blok, van harder hoedanigheid dan de omliggende rots, in den loop der eeuwen den sleet des waters weerstaan en het bovenvlak was hoogere dan het hoogste waterpeil dan op de dezer spelonk zichtbaar was.

(Wordt voortgezet.)